

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: **X**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo náměstí 18, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2024, č. j.: MV-50116-6/SO-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2024, č. j.: MV-50116-6/SO-2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 12. 2. 2024, č. j.: OAM-58515-5/ZM-2022, kterým bylo podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno řízení o žalobcově žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaná porušila § 2 odst. 4, § 50 odst. 2 a odst. 3 správního řádu, neboť nebyl zjištěn skutkový stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu nezbytném vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Odvolání není opožděné, jelikož záslku se stejnopisem usnesení žalobce obdržel dne 4. 3. 2024. Na zadní straně obálky je vyznačeno razítko pošty s údajem, že je záslka připravena k vyzvednutí dne 15. 2. 2024. Podle údaje „*Nevracet, vložit do schránky, uložit jen 10 dní*“ měla být záslka ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu uložena na poště 10 dnů, a nikoli 13 dnů až do 28. 2. 2024. Žalovaná postupovala nesprávně, když ve věci nezahájila reklamační řízení. Podnět žalobce na zahájení přezkumného řízení byl zamítnut sdělením, které obdržel dne 6. 6. 2024. Žalovaná rezignovala na základní zásady vedení správního řízení, jestliže namísto zjištění skutečného stavu věci odmítla odvolání jako opožděné, přitom veřejná správa jako služba veřejnosti dle čl. 2 odst. 3 Ústavy slouží všem občanům. Je ve veřejném zájmu poskytovat všem fyzickým a právnickým osobám právní jistotu, která se odráží v legitimním očekávání ve spravedlivé rozhodování. Toto legitimní očekávání otřásl právní jistotou žalobce zásadní měrou, jelikož prvostupňový orgán postupoval v rozporu se zákonem o pobytu cizinců a se základními zásadami správního řízení. Žalobce citoval nálezn Ústavního soudu, sp. zn. III. ÚS 150/99, v němž se požaduje, aby se při nalézání práva vždy vycházelo z konkrétních rozměrů každého případu na zjištěných skutkových okolnostech. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému projednání.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se zabývala způsobem doručování stejnopisu usnesení o zastavení řízení. Citovala rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2018, č. j. 6 Azs 254/2018-17, a konstatovala splnění podmínek pro doručení písemnosti tzv. fikcí. Podotkla, že nebyly dány důvody pro postup podle § 41 odst. 8 správního řádu ani pro zahájení reklamačního řízení vůči poskytovateli poštovních služeb. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah spisového materiálu

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že usnesením prvostupňového orgánu ze dne 12. 2. 2024, č. j.: OAM-58515-5/ZM-2022, bylo podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, která byla k poštovní přepravě předána dne 29. 7. 2022. Jak je zřejmé z odůvodnění usnesení, žalobci byla vydána zaměstnanecká karta opravňující k zaměstnání u společnosti A. L., s. r. o., IČ: X, na pracovní pozici „*Skladníci, obsluha manipulačních vozíků*“, s místem výkonu práce v okrese Praha – východ. Tento pracovní poměr žalobci skončil dnem 29. 10. 2021, kterým mu počala běžet lhůta 60 dnů ve smyslu § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Sdělením Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 26. 10. 2023, č. j. OAM-87010-4/ZM-2021, byl proto žalobce vyrozuměn, že nebyly splněny podmínky pro oznámení změny zaměstnavatele. Žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

byla podána v době, kdy ji již žalobce nebyl oprávněn podat, a jedná se tak o žádost zjevně právně nepřipustnou.

5. Stejnopis usnesení prvostupňového orgánu byl u provozovatele poštovních služeb připraven k vyzvednutí dne 15. 2. 2024 se zaškrtnutím údaje „*Nevracet, vložit do schránky, uložit jen 10 dní*“, načež dne 4. 3. 2024 byla písemnost vložena do poštovní schránky žalobce.
6. Dne 14. 3. 2024 podal žalobce proti usnesení prvostupňového orgánu blanketní odvolání. Následné doplnění odvolání bylo doručeno dne 8. 4. 2024 a žalobce se v něm vyjadřoval k pochybením souvisejícím se sdělením ze dne 26. 10. 2023 o nesplnění podmínek pro oznámení změny zaměstnavatele a mj. citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2023, č. j. 4 Azs 124/2023-34.
7. Dne 15. 5. 2024 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí, kterým odvolání zamítla jako opožděné. Žalovaná uvedla, že lhůta pro podání odvolání činící podle § 83 odst. 1 správního řádu 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí skončila dne 12. 3. 2024. Blanketní odvolání ze dne 14. 3. 2024 bylo podáno po zákonem stanovené lhůtě. Prvostupňový orgán se při doručování stejnopisu usnesení nedopustil žádného pochybení. Žalovaná neshledala podmínky pro přezkouvání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení či vydání nového rozhodnutí ve věci.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkouvání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Podle § 23 odst. 4 správního řádu *adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.*
10. Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty.*
11. Podle § 83 odst. 1 správního řádu *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.*
12. Podle § 92 odst. 1 správního řádu *opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

13. Předně soud konstatuje, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného oprávněn zkoumat pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu, a proto soud posuzoval pouze, zda odvolání ze dne 20. 11. 2014 bylo včasné. K tomu soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2010 č. j. 5 As 41/2009-91, v němž Nejvyšší správní soud uvedl: „V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu.“
14. Stejnopis usnesení prvostupňového orgánu byl žalobci řádně doručován na adresu hlášeného pobytu Peroutkova 570/83, 158 00 Praha 5. Ostatně ani sám žalobce netvrdil, že by se zdržoval na jiném místě, a v průběhu správního řízení nepředložil informace o pobytu na jiné adrese. Jelikož doručovatel žalobce osobně nezastihl, ponechal na místě výzvu k vyzvednutí, v níž je uvedeno datum 15. 2. 2024, odkdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, tzn. stejný den, co se ji nepodařilo doručit přímo adresátovi. Žalobce nezpochybňoval, že na zadní i přední straně obálky písemnosti figuroval pokyn „Nevracet, vložit do schránky, uložit jen 10 dní“. Údaj o této desetidenní lhůtě vychází z § 23 odst. 4 a § 24 odst. 1 správního řádu, a pokud doručovatel omylem či zřejmou nesprávností spočívající v přepsání se v číslici zaznamenal jiné datum konce úložní doby (28. 2. 2024), nelze z toho v žádném případě vyvodit závěr o prolomení pravidla o tzv. fikci doručení po uplynutí desetidenní lhůty. Tato desetidenní lhůta tak počala běžet v pátek 16. 2. 2024 a skončila v pondělí 26. 2. 2024, když poslední den lhůty připadl na neděli 25. 2. 2024 (§ 40 odst. 1 písm. c) správního řádu). Patnáctidenní lhůta k podání odvolání tak uplynula v úterý 12. 3. 2024. Odvolání podané zmocněnkyní žalobce dne 14. 3. 2024 je proto opožděné. Žalovaná tudíž postupovala v souladu se zákonem, když podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolání jako opožděné napadeným rozhodnutím zamítla.
15. Dále soud podotýká, že žalovaná sice zevrubně neodůvodnila svůj závěr o tom, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nicméně podle ustálené judikatury (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012-32, či rozsudek téhož soudu ze dne 24. 4. 2013, č. j. 3 As 5/2013-20) skutečnost, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání dle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán blíže nerozvede, proč má za to, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nevede k závěru o nepřezkoumatelnosti takového rozhodnutí. Zhodnocení této otázky totiž nemá význam pro zamítnutí odvolání pro opožděnost či nepřipustnost, ale je rozhodné až pro následný postup správních orgánů po zamítnutí odvolání.
16. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, v žalobě namítané porušení vyjmenovaných ustanovení správního řádu soud neshledal a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady řízení nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.